
Shooting Blind

ต้นเดือนตุลาคม 2548 ได้มีโอกาสไปร่วมประชุม Singapore Clinical Quality Forum ระหว่างเดินทางกลับจากสิงคโปร์โดยสายการบินสิงคโปร์ ได้อ่านนิตยสาร SilverKRIS หรือ กริชเงิน บนเครื่องบิน มีบทความน่าสนใจชิ้นหนึ่งชื่อ Shooting Blind

อย่าเพิ่งเข้าใจผิดว่าเป็นการหลอกลวงหลอกลวงไม่เลือก แต่บทความนี้ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการถ่ายภาพโดยไม่ต้องดูจากจอภาพว่าภาพที่ถ่ายจะเป็นอย่างไร เทคนิคนี้ได้มาจากการจำเป็นของนักข่าวที่จะต้องหาภาพมาประกอบข่าวให้ได้ในท่ามกลางฝูงชนจำนวนมาก นักข่าวจึงใช้วิธียกกล้องขึ้นไปสูงๆ ให้พ้นศีรษะผู้คน แล้วก็เล็งถ่ายไปในทิศทางของสิ่งที่ต้องการจะถ่าย บางครั้งอาจจะได้ภาพที่ไม่เข้าท่า แต่บางครั้งก็อาจจะได้ภาพที่น่าตื่นตาตื่นใจ ภาพที่ไม่เคยเห็นจากมุมมองปกติ

ผู้เขียนบทความดังกล่าวได้ยกตัวอย่างสถานการณ์ที่เป็นไปได้ยากในการที่จะเอาตัวเองไปอยู่หลังช่องมองภาพหรือจอภาพ เช่น การถ่ายภาพนักบินเฮลิคอปเตอร์ที่กำลังอยู่ในห้องนักบิน โดยยื่นกล้องออกไปถ่ายมาจากนอกหน้าต่าง การถ่ายภาพนักกีฬาที่กำลังวิ่งจากมุมต่ำเรียดิน แต่การกระทำดังกล่าวจะทำให้ได้ภาพที่แปลกตาออกไป แนวคิดที่อยู่เบื้องหลังก็คือเอากล้องไปอยู่ในมุมที่ผิดปกติ และไม่ต้องสนใจว่าท่านไม่สามารถมองเห็นสิ่งที่กำลังจะถ่ายได้

แนวคิดที่สามารถนำมาปรับใช้กับการทำงานก็คือ เราสามารถมองเห็นแง่มุมที่แตกต่างออกไปจากที่เราคุ้นเคย หากเราจะทดลองมองมาจากมุมอื่นที่เราไม่เคยมอง เลิกยึดติดกับจุดยืนเดิมๆ ของเรา อาจจะมองโดยใช้มุมมองของคนอื่น หรือถอยออกไปไกลๆ จากจุดที่เราอยู่แล้วค่อยๆ มองกลับเข้ามา ภาพใหม่ที่เราเห็นอาจจะทำให้การตัดสินใจของเราเปลี่ยนไปจากเดิม อาจจะทำให้เราได้คำตอบใหม่ๆ ในการทำงาน อาจจะทำให้เรากลายเป็นคนใหม่ขึ้นมา

ในการประชุมที่สิงคโปร์ Jerod Leob จาก JCAHO ได้บรรยายในเรื่อง Measurement in Healthcare Quality และได้พูดถึงความยากในเรื่องนี้ว่า ผู้คนที่เกี่ยวข้องต่างก็มีมุมมองของตนเอง ผู้ประกอบวิชาชีพมีความรู้สึกว่าคุณสมบัติที่มีอยู่นั้นยังไม่พอที่จะทำให้การวัดคุณภาพเป็นสิ่งที่เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ เปรียบเสมือนแก้วน้ำที่มีน้ำยังไม่เต็ม ยังพร่องอยู่อีกตั้งครึ่งแก้ว ยังต้องพัฒนาระเบียบวิธีต่างๆ ให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ขณะที่นักการเมืองหรือผู้กำหนดนโยบายมองว่าความรู้เท่าที่มีอยู่ตั้งครึ่งแก้วแล้วก็น่าจะนำมาใช้ประโยชน์เสียตั้งแต่บัดนี้ ไม่น่าจะต้องรออะไร ทำไปแล้วก็ค่อยๆ เพิ่มพูนความรู้ขึ้นมา ส่วนผู้บริหารก็มีความต้องการที่จะได้ข้อมูลต่างๆ มากมาย ขณะที่ข้อมูลที่ผู้บริหารต้องการนั้นมีอยู่น้อยมาก

ถ้าเราเข้าใจมุมมองของทั้งสามฝ่ายได้ เราก็จะเริ่มมองเห็นจุดยืนที่สมดุลซึ่งตอบสนองความต้องการของทุกฝ่ายได้ในระดับหนึ่ง และทำให้การก้าวเดินต่อไปข้างหน้า เป็นก้าวเดินที่ได้รับการสนับสนุนจากทุกฝ่าย

การฝึกมองจากมุมมองที่ต่างไปจากเดิม อาจจะเริ่มด้วยการรับฟังและเก็บสะสมข้อคิดของบุคคลต่างๆ ที่คิดไม่เหมือนเราไว้ อย่าเพิ่งด่วนปฏิเสธ ลองทำตัวเป็นตัวแทนของคนอื่น พุดในสิ่งที่คนอื่นอยากจะทำหรือจะทำไม่ได้ ขณะเดียวกันก็ทดสอบไปด้วยว่าสิ่งที่เราพูดแทนนั้นเป็นสิ่งที่บุคคลที่เราพยายามพูดแทนรับได้หรือไม่ (เปรียบเทียบการถ่ายภาพถ่ายที่ถ่ายออกมาว่าได้สิ่งที่ต้องการหรือไม่)

ยิ่งเราใช้มุมมองกว้างเท่าไร ก็ยิ่งมีโอกาสมีพันธมิตรมากขึ้นเท่านั้น มีโอกาสที่จะได้รับความร่วมมือในการทดลองนำแนวคิดใหม่ๆ มาสู่การปฏิบัติ เพื่อหาจุดลงตัวของความคิดที่หลากหลายอย่างสมดุล

เทคนิค shooting blind คงช่วยให้ท่านที่ชอบถ่ายภาพ ได้สร้างภาพใหม่ๆ ที่แปลกตาออกไป อีกทั้งช่วยกระตุ้นให้พวกเราไม่ยึดติดอยู่กับความคิดหรือมุมมองของเราแต่ฝ่ายเดียว สร้างความใหม่ให้เกิดขึ้นในตัวเราอยู่ตลอดเวลา